

Ο Όσιος Παΐσιος Ο Αγιορείτης (2024)

12 Ιουλίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

12 Ιουλίου ...

Ο Όσιος Παΐσιος Ο Αγιορείτης ...

Παΐσιε τοῦ ὄρους Ἄθωνος δένδρον ,
πολύκαρπον ὀσιώτατε ἐδείχθης ,
Δεκάτη τε καὶ δευτέρᾳ Παΐσιος θάνε ...

Ο Όσιος Πατήρ Παΐσιος Ο Αγιορείτης γεννήθηκε από Ευλαβείς γονείς , τον Πρόδρομο και την
Ευλαμπία Ενζεπίδη ,

στα Φάρασα της Καππαδοκίας στις 25 Ιουλίου το 1924 μ.Χ. ...

Στην Ελλάδα η οικογένεια Του μικρού Αρσενίου εγκαταστάθηκε στην Κόνιτσα της Ηπείρου , όπου
ο Ίδιος πέρασε τα παιδικά και νεανικά Του χρόνια ,

γαλονχούμενος με τις Διηγήσεις για τον Θαυμαστό Βίο Του Αγίου Αρσενίου , έλεγε ότι θα γίνει
Μοναχός από την ηλικία των πέντε ετών ...

Έμαθε να διαβάξει , αγαπημένη Του ασχολία ήταν η ανάγνωση των Βίων Των Αγίων , των οποίων
μιμείτο τους Ασκητικούς Αγώνες με θερμό ζήλο ,

δεν θέλησε να συνεχίσει στα γράμματα , προτίμησε να Μιμηθεί Τον Χριστό , μαθήτευσε στην τέχνη
του ξυλουργού , την οποία άσκησε με επιμέλεια και δεξιοσύνη ...

Στην ηλικία των δέκα πέντε ετών Αξιώθηκε της Θέας Του Κυρίου , μέσω Του οποίου απέκρουσε
μία δαιμονική προσβολή του πειρασμού της απιστίας ,

από τότε Φούντωσε μέσα Του περισσότερο η Φλόγα της Αγάπης Του Θεού και ο Πόθος για την
Μοναχική ζωή ...

Ακολούθησαν καιροί ταραχής και αναστάτωσης για την Ελλάδα , λόγω της Κατοχής και του εμφυλίου πολέμου ,

Ο Αρσένιος τόσο ως πολίτης , όσο και ως Στρατιώτης κατά την θητεία Του από το 1945 έως το 1949 μ.Χ. ...

Επέδειξε απaráμιλλο θάρρος και αυτοθυσία , ήταν πρόθυμος να δώσει κάθε στιγμή και την ζωή Του ακόμα , για την σωτηρία των άλλων ,

ευρισκόμενος συχνά μέσα στον καταγισμό των φονικών πυρών , συνέβη να σώσει με τις Θερμές Προσευχές Του πολλούς Στρατιώτες , αλλά να σωθεί και ο Ίδιος με τρόπο Θαυμαστό ...

Μετά από αυτές τις περιπέτειες , θέλησε να καταταγεί στο Αγγελικό Τάγμα των Μοναχών , με τα φτερά που δίνει Ο Θεός έρωτας , μετέβη στο Άγιον Όρος , αναζητώντας έναν οδηγό για την ζωή της κατά Θεό Ησυχίας ,

δεν κατάφερε όμως να εκπληρώσει αμέσως τον Πόθο Του , όταν η οικογένεια Του βρέθηκε σε μεγάλη οικονομική δυσκολία , Τον κάλεσαν να τους βοηθήσει , επέστρεψε στην Κόνιτσα και εργάστηκε ως μαραγκός ...

Το 1953 μ.Χ. σε ηλικία είκοσι εννέα ετών εγκατέλειψε τον κόσμο και επέστρεψε στην Αθωνική Πολιτεία , περιήλθε σε Σκήτες και καλύβες , ακολούθησε την συμβουλή ενός Σεβάσμιου Γέροντα και εντάχθηκε στην Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Εσφιγμένου ,

γνωστής τότε για την Αυστηρή της τάξη , έζησε μέσα στην υπακοή , επιδόθηκε σε υπέρμετρη Άσκησι , υπερβάλλοντας σε κόπους για Χάρη Του Χριστού και των Αδελφών Του ...

Στις 27 Μαρτίου το 1954 μ.Χ. Εκάρη Μοναχός , έλαβε Ράσο Ευχή και το όνομα Αβέρκιος , έχοντας άσβεστο μέσα Του τον Πόθο για τον Ησύχιο και απράγμονα Βίο ,

πήρε την Ευλογία του Ηγουμένου και πήγε να Μονάσει στην Ιερά Μονή Φιλοθέου ...

Εκεί προετοιμάστηκε για την ζωή του Ερημίτη , κάτω από την καθοδήγηση ενός διακριτικού και Σοφού Γέροντα , του Συμεών ,
στις 12 Μαρτίου το 1956 μ.Χ. , Εκάρη μικρόσχημος Μοναχός ,

έλαβε το όνομα Παΐσιος , χάρη στον Μητροπολίτη Καισαρείας Παΐσιο τον Γ΄ , ο οποίος ήταν και συμπατριώτης του ...

Τον Αύγουστο του 1958 μ.Χ. υπακούοντας σε Θεία βουλή , δεν εγκαταστάθηκε στην έρημο για την οποία προετοιμαζόταν , αλλά στην κατεστραμμένη Ιερά Μονή της Παναγίας του Στομίου , που βρίσκεται κοντά στην Κόνιτσα ,

Εκεί έζησε τέσσερα χρόνια , παλεύοντας με τους πειρασμούς , ευεργετώντας τους ανθρώπους της περιοχής , σώζοντας πολλούς από τις διδασκαλίες των προτεσταντικών ομάδων που δρούσαν εκεί ,

ανακαινίζοντας με πολύ μόχθο το Μοναστήρι ...

Το 1962 μ.Χ. ολοκληρώθηκε το έργο της ανακαίνισης και ο κίνδυνος από τις ετερόδοξες ομάδες εξέλιπε , Ο Παΐσιος παρακαλούσε μέσα στους πειρασμούς που καθημερινά Τον πολιορκούσαν , Θερμά Τον Θεό να του δείξει τον δρόμο που έπρεπε να ακολουθήσει ,

δέχθηκε ως Θεόσταλη την πρόσκληση κάποιου Ιεροδιακόνου να τον συνοδεύσει στο Θεοβάδιστο Όρος του Σινά ...

Σε εκείνον τον άνυδρο και ξερό τόπο , στο κελί Των Αγίων Γαλακτίωνος και Επιστήμης , έζησε αυτό που χρόνια Ποθούσε , την προς Θεό Μόνωση ,

Αγωνιζόμενος με πολλή ταπείνωση , διαρκή Νηστεία , ακατάπαυστη Αγρυπνία και Αδιάλειπτη Προσευχή , κατάφερε να υπερνικήσει τις παγίδες του μισόκαλου εχθρού και να απολαύσει την Ένωση με Τον Θεό ...

Γεμάτος από την Χάρη της Θείας Παρακλήσεως , απολάμβανε την κατά Θεό Ευφρόσυνη μέσα στο καμίνι της απaráκλητης ερήμου ,

έγινε ιδιαίτερα αγαπητός στους Βεδουίνους , δίνοντας τους τρόφιμα με χρήματα από την πώληση στους Προσκυνητές ξύλινων Σταυρών που έφτιαχνε ...

Επέστρεψε στο Άγιον Όρος το 1964 μ.Χ. , δεν ελάττωσε το πλήθος των Ασκητικών αγώνων Του , παρά την καταβολή του σώματος , καθώς στο Πνεύμα διατηρούσε την πρότερη ζέση Του ,

ζώντας ως ξένος και παρεπίδημος στην γη , έφτασε να γίνει Πολίτης του Ουρανού , έφτασε σε υψηλά μέτρα και έγινε κοινωνός Θείων Μυστηρίων ...

Εντρύφησε την Ωραιότητα Του Κυρίου , έτυχε της Θεομητορικής Ευλογίας , συνομίλησε με Αγίους που Εμφανίστηκαν μπροστά Του ,

Βίωσε την Όραση Του Άγγελου Φύλακα Του , άκουσε Αγγελικούς ύμνους και Γέμισε από Το Ουράνιο Φως ...

Το 1966 μ.Χ. ασθένησε σοβαρά , εισήχθη στο Κέντρο Νοσημάτων Θώρακος Βορείου Ελλάδας - Νοσοκομείο Παπανικολάου , υποβλήθηκε σε εγχείρηση , με αποτέλεσμα μερική αφαίρεση των πνευμόνων ,

στο διάστημα μέχρι να αναρρώσει και να επιστρέψει στο Άγιον Όρος , φιλοξενήθηκε στο Ιερό Ησυχαστήριο Αγίου Ιωάννου του Ευαγγελιστού στη Σουρωτή ...

επέστρεψε στο Άγιον Όρος μετά την ανάρρωση Του , το 1967 μ.Χ. μετακινήθηκε στα Κατούνια , συγκεκριμένα στο Λαυρεώτικο κελί του Υπατίου Βλάχικα ...

Στις 12 Αυγούστου το 1968 μ.Χ. Ο Παΐσιος εισήλθε στην Ιερά Μονή Σταυρονικήτα , Μόνασε στο

κελί του Τιμίου Σταυρού ,

το 1979 μ.Χ. αφήνει τον Τίμιο Σταυρό αναζητώντας κελί , πηγαίνει στην εγκαταλελειμμένη Παναγούδα ...

Εργάστηκε σκληρά για να δημιουργήσει ένα κελί , όπου έμεινε μέχρι το Τέλος της ζωής Του , την εποχή που εγκαταστάθηκε στην Παναγούδα πλήθος Λαού Τον επισκεπτόταν ,

δεχόταν πάρα πολλές επιστολές όπως έλεγε Ο Γέροντας , στενοχωριόταν πολύ , γιατί από τις επιστολές μάθαινε μόνο για διαζύγια και ασθένειες ψυχικές η σωματικές ...

Παρά το βεβαρημένο πρόγραμμα Του , συνέχιζε την έντονη Ασκητική ζωή , σε σημείο να ξεκουράζεται ελάχιστα , 2 με 3 ώρες την ημέρα , εξακολούθησε να δέχεται και να προσπαθεί να Βοηθήσει τους επισκέπτες ,

συνήθιζε να φτιάχνει Εικονάκια τα οποία χάριζε στους επισκέπτες σαν Ευλογία , στην καθημερινή κούραση Του Γέροντος Παΐσιου έρχονται να προστεθούν και τα προβλήματα υγείας που Τον ταλαιπωρούσαν ...

Τα τελευταία χρόνια της ζωής Του , οι πόνοι από τις διάφορες αρρώστιες όπως η κολίτιδα , η οποία Του άφησε μόνιμα δύσπεπτα , βουβωνοκήλη ,

κυρίως από τον καρκίνο που Του είχε διαγνωσθεί , γίνονταν όλο και περισσότερο δύσκολα ...

Ο Παΐσιος ήταν ήρεμος , υπέμενε χωρίς να διαμαρτύρεται καθόλου , συνέχιζε να Προσεύχεται για όλους ,

το 1993 μ.Χ. παρουσίαζε αιμορραγίες για τις οποίες αρνούνταν να νοσηλευτεί , λέγοντας ότι όλα θα βoλεντούν με το χρώμα ...

Τον Νοέμβριο του ίδιου έτους βγήκε για τελευταία φορά από το Άγιον Όρος και πήγε στην Σουρωτή , στο Ησυχαστήριο Του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου για την Γιορτή Του Αγίου Αρσενίου , έμεινε λίγες μέρες , ενώ ετοιμαζόταν να φύγει Ασθένησε ,

μεταφέρθηκε στο Θεαγένειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης , όπου έγινε Διάγνωση για όγκο στο παχύ έντερο , θεώρησε τον καρκίνο εκπλήρωση αιτήματος Του προς Τον Θεό και ωφέλιμο για την Πνευματική Του υγεία ...

Στις 4 Φεβρουαρίου το 1994 μ.Χ. χειρουργήθηκε , παρουσίασε μεταστάσεις στους πνεύμονες και στο ήπαρ ,

Ο Γέροντας Παΐσιος Ανακοίνωσε την Επιθυμία Του να επιστρέψει στο Άγιον Όρος στις 13 Ιουνίου , οι γιατροί Του ανακοίνωσαν ότι τα περιθώρια ζωής Του ήταν 2 με 3 εβδομάδες το πολύ , 11 Ιουλίου στην Γιορτή Της Αγίας Ευφημίας Κοινώνησε για τελευταία φορά , γονατιστός μπροστά στο κρεβάτι Του ...

Τις τελευταίες ημέρες της ζωής Του , αποφάσισε να μην παίρνει φάρμακα η παυσίπονα , παρά τους φρικτούς πόνους της Ασθένειας Του ,

Ο Άγιος Παΐσιος Κοιμήθηκε την Τρίτη 12 Ιουλίου το 1994 μ.Χ. ...

Ενταφιάστηκε στο Ιερό Ησυχαστήριο Του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στην Σουρωτή Θεσσαλονίκης ,

στις 13 Ιανουαρίου του 2015 συνήλθε η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και Αποφάσισε την Κατάταξη Του Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου στο Αγιολόγιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας

Απολυτίκιο ...

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον , καὶ τοῦ Ἄθωνος κλέϊσμα , καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος ὁσίων , μιμητὴν καὶ ἰσότιμον , Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί , τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν , ὡς φυλάσσοντα ἐκ πάντων τῶν λυπηρῶν , τοὺς πίστει ἀνακράζοντας , δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν , δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντ , δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ , πᾶσιν ἰάματα